

عنوان مقاله:

فونای شکم‌پایان کفزی و پلاژیک نهشته‌های ائوسن در مناطق سُه و زفره (شمال اصفهان)، ایران مرکزی

محل انتشار:

دوفصلنامه رخساره های رسوبی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مرجان خداوردی حسونند - اصفهان

علی بهرامی - اصفهان

مهدی یزدی - دانشگاه اصفهان

امراالله صفری - اصفهان

خلاصه مقاله:

در این مطالعه سنگواره‌های متعلق به 15 خانواده از شکم‌پایان ائوسن شامل Arrhaidae، Campanilidae، Cancellaridae، Cerithiidae، Columbelloidea، Cymatidae، Hydrobiidae، Limacinidae، Naticidae، Neritidae، Rissoida، Seraphsidae، Turritellidae، Volutomitridae

و Xenophoridae در دو منطقه سُه (ناودیس سراکه) در شمال غرب اصفهان و زفره (ناودیس باقری) در شمال شرق اصفهان جمع آوری و شناسایی شدند. از این تعداد 14 خانواده، 14 جنس و 3 گونه متعلق به شکم‌پایان کفزی و یک خانواده، 3 جنس و 4 گونه متعلق به شکم‌پایان پلاژیک (فقط در منطقه سُه) می‌باشند که در هر دو منطقه در لایه‌های کربناته ائوسن پیشین - میانی مشاهده شدند. با توجه به این که پراکندگی شکم‌پایان با عادات تغذیه‌ای آن‌ها کنترل می‌شود که آن هم مستقیماً به تغییرات محیطی مانند میزان آشفته‌گی آب، رسوب‌گذاری، مواد معلق و انرژی آب بستگی دارد و همچنین بررسی روزن‌داران کفزی بزرگ مانند Nummulites، Alveolinidae، Discocyclina و Miliolidea که همراه با این شکم‌پایان در رسوبات ائوسن مناطق مورد مطالعه یافت شده‌اند، می‌توان شرایط محیطی دیرینه این نهشته‌ها را چنین تفسیر کرد که این نهشته‌ها در شرایط دریایی گرم و کم‌عمق میان‌کشدی تا بخش‌های کمی ژرف‌تر یک رمپ میانی تشکیل شده‌اند. بسیاری از این شکم‌پایان در نهشته‌های ائوسن مناطق بسیاری از جمله اروپای شرقی و غربی، آفریقا و مناطقی از آسیا گزارش شده‌اند که نشان‌دهنده تجمع این نهشته‌ها در بخشی از محدوده تتیس (ایندوپاسیفیک تا آتلانتیک) است.

کلمات کلیدی:

ائوسن، شکم‌پایان، سنکلینال سراکه، سنکلینال باقری، سُه، زفره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141660>

